

Kitüntető díjak átadása

Nagy örömünkre szolgál, hogy városunk két köztisztviselőben álló személyt terjesztett fel a Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat Közgyűlésének az augusztus 20-án adandó Maróthi György-díjra és Kovács Pál-díjra.

Ebben az évben Maróthi György-díjat kapott Fülöp Mihályné, a Bocskai István Gimnázium Szakképző Iskola és Diákotthon matematika-fizika szakos tanára.

- Úgy tudjuk, hogy Ön ebben az intézményben kezdte pályáját, s megszakítások nélkül itt dolgozott. Hogyan emlékszik vissza a pályakezdésre?

Pályámat 1967-ben Emődön (Borsod megye) kezdtem általános iskolában. 1969-ben kerültem a biharkeresztesi Bocskai István Gimnáziumban, azóta folyamatosan itt tanítok. Meg kellett ismerkednem a településsel, az itt lakó emberekkel. Új volt számomra a középiskola és természetesen meg kellett tanulni tanítani. Az első órám on is úgy izgultam, mint a felelő diák.

A tanítás azért is nehéz volt, mert nagy óraszámot tanítottam, osztályfőnökséget is vállalnom kellett és meg kellett szerezni a szakmai és emberi megbecsülésem. Be kell vallanom, hogy nehezen szoktam meg a várost és az iskolát is, ráadásul ekkor már Tamás fiunk jövetelét is vártuk.

- A Maróthi-díj több évtizedes oktató-nevelő munka elismerésének az eredménye. Melyik az a terület, amelyben a legnagyobb sikert könyvelheti el?

A tanítás bonyolult dolog, egyszerre kell követelni és segíteni is. Nem lehet a munkának csak az egyik vagy a másik oldalát kiemelni. Örültem annak, ha egy-egy jóképességű tanuló tehetségét kamatoztatva eredményeket ért el. Különösen akkor, amikor jó érettségi dolgozatokat írtak, sikerrel felvételeztek vagy néhány esetben matematika szakos tanárok lettek. A tehetséget mindig különös öröm formálni és segíteni. Ezek jelentik az ember szakmai munkájában a csemegét. Ugyanakkor azt is tudom, hogy sokan nem szeretik és nem is értik a matematikát. Az általános iskolából sokszor nagy hiányosságokkal érkeznek, ezért a korrepetálást, a felzárkóztatást sem lehetett csak mellékes tevékenységnek tekinteni. Igyekeztem érthetően magyarázni, segíteni a közepes és gyenge tanulókat. Ezért örömet jelentett az is, hogy láttam egy-egy feladat jó megoldása után a csillogó szemeket. Az is öröm volt, hogy az előkészítőkre, a korrepetálásokra felszólítás nélkül jöttek.

Az osztályfőnökség összetettebb munka, mint a szaktárgy tanítása. Empátiát igényel, tapintatot, megértést és a tanuló személyiségének ismeretét. Voltak nehéz esetek is a pályám során, de kellemes órák is az osztálykirándulások alkalmával. Itt jobban megismertem diákjaimat, emberi tulajdonságaikat. A legfontosabb célom az volt, hogy egyetlen gyerek se kallódjon el, hogy segítsem tehetségük kibontakozását. Soha nem tettem különbséget tanítványaim között. Ez a munka persze nem sűrítethető bele se a kötelező óraszámába, se a napi nyolc órába. A kapcsolatom ma is megvan sok tanítványommal és örülök boldogulásuknak.

- Volt tanítványai igazolják-e pályájukkal, hivatásukkal azt a törődést, befektetett energiát, amit Öntől kaptak?

Úgy vélem a személyes példám is segítette őket a pályaválasztásban, mert sok tanítványom lett pedagógus. Sokszor kapok ma is üdvözlőlapokat, megemlékezéseket évfordulókon, ünnepeken. Hogy hálásak-e a törődésért? Ezzel igazán soha nem törődtem, mert tudom azt, hogy a fiatalok nem mindig értik meg az iskola szándékát, csak később tudatosul bennük az a követelmény, etikai érték amit a nevelés során fontosnak tartunk.

- Maróthi György példaértékű pedagógus volt. Milyen érzés pont egy róla elnevezett díjat átvenni?

Jó érzés volt egy olyan díjat kapni, amelyet egy matematika tanárról neveztek el. Ez is bizonyítja, hogy a matematika nem az emberektől távol álló tudomány. Pedagógiai tevékenysége, amely a tanterv bevezetését, a realitások népszerűsítését jelentette bizonyára újszerű volt és azt példázta, hogy a haladás érdekében vállalni kell az új módszerek bevezetését is.

- Mit üzen a jövő pedagógus-utánpótlásának, hogyan készüljenek fel hivatásuk gyakorlására, hogyan érdemes e pályán „létezni”, dolgozni!

A jövő pedagógusainak azt üzenném, hogy elsősorban szakmailag legyenek jól felkészültek, emberileg megbízhatóak, a tanulókhöz humánusan viszonyulók, de igényes követelményszinttel rendelkezzenek. A pályán csak úgy érdemes létezni, ha az ember igyekszik a legjobbak közé tartozni a saját területén.

Gratulálunk a Maróthi-díjhoz, amelyet kiemelkedő nevelő és oktató munkájáért kapott! Jó erőt, egészséget, családi életben sok boldogságot és örömet kívánunk!